

Projektové noviny

www.7zskolin.cz

Číslo 1

11.ročník (2014/2015)

září - říjen 2014

Samostatná příloha časopisu

Sportovní den – 11.září 2014

Míša, to je smíšek.
Nebojí se výšek.
Kát'a, to je neposeda,
s tou se nikdy nudit nedá.
Michaela Kinclová, 2.B

Když přijdu ze školy
Napišu si úkoly.
Potom motám náramky,
S tátou píšu hádanky.
Kateřina Janská, 2.B

Kája šla do školy,
měla všechny úkoly.
Vojta je můj kamarád,
se mnou si hraje rád.
Natálie Krupičková a Ondřej Burian, 2.B

Sedím vedle Natálky,
díváme se do dálky.
Natálka má dlouhé vlasy,
každý den je češe asi.
Marie Bulíčková, 2.B

Pohled z jedné strany –
učitelské:

Bude sportovní den. Před mým odchodem na rodičovskou dovolenou býval na školním hřišti. Teď jdeme na atleták do Borků. Trefím tam vůbec? Naposledy jsem byla na atletáku jako závodnice, reprezentantka Gymnázia Kolín ve štafetovém běhu na 60 metrů. Vedl nás tam pan profesor Plešinger. Jako školačka asi první třídy jsem chodila na atletiku, nafukovací hala kdesi na Zálabí. To je asi jediné, na co si pamatuji. Proč já jsem vlastně ráda, že neučím tělocvik? Baví mě víc zpívat.

V e-mailu mám podrobné instrukce. Budu vrchník u míčku. Domluvím si zapůjčení číslic i pásma při jednom. Žáci jedné třídy mají mít stejnou barvu triček. Moji čtvrtáci se jednohlasně shodli na barvě černé. Z číslic mám radost, běčáci budou jako opravdoví závodníci. Takže každý navíc s sebou zavírací špendlíky. Ve sborovně se dovím, že jsou i rozlišovací čísla přes hlavu (bezšpendlíková) a dnes také, že nemám psát černá trička, že je má „boska“.

Jaká boska? Nebo „Bosska“ jako šéfka? Volná kolonka je u 5.C, takže oni přijdou také v černé. Pane jo, ta budeme dvě třídy v černé. Ještě že máme ty číslice.

Nesu čísla na trička, vyndejte špendlíky. Nezklamali, asi třetina špendlíky nepřinesla. Ach jo. Čím jim je na trička připnou? Úprk na atleták. Jé, ten je krásný, pamatuji ho úplně jiný. Hlásím, kdo chybí. Nástup. Jedno kolečko na zahřátí. David si nepřipnul číslo, že má své na tričku. Honem dopřipnout, číslo na tričku neplatí. Rozcvička, rozchod na stanoviště. Pomocnice Saša neboli Alex je prima. Pásmo nataženo, seřadím žákyňky podle seznamu a začínáme. Řazení mi jde, bývala jsem na startu u běhů, žáky jsem řadila, to znám. Zjišťuju, že hody jsou fajn, každé třídě vysvětlím a pak už pro soutěžícího tři pokusy, zapsat a další na řadu. Po krátké chvíli měření slyším: „Paní učitelko, paní učitelko, ona spadla na záda a leží na zemi!“ Letím tam. Hlavou mi proběhne: poranění páteře, nehýbej s tělem. Ležící nařiká, hýbe se. Prohlédnu jí záda, má je odřená. Nechápu, jak může spadnout z lavičky – na záda a tak daleko od ní? Kdyby něco, má za mnou zase přijít. Pokračujeme v hodech. Alex motivuje pátáky. Prý kdo ji trefí, dostane čokoládu. Stoupá si daleko, aby holky tak daleko hodily. Hotovo. Balíme.

Kluci na druhém stanovišti nemají odházeno. Přebereme pátáky a pokračujeme. Padají rekordy. Konflikt dvou kluků v bílých tričkách. Vypadá to, že jeden druhého minimálně zabije, jaký má vztek. Sotva ho zadržím. Nevnímá mě a supí vzteky. Nechám bílou skupinku odejít na další stanoviště a se supícím rozeberu situaci, pojmenujeme emoce. Chvilí pomáhá v rovnání míčků, pak ho pouštím a doufám, že spolužákovi neublíží. Doházeno podruhé. Končíme. Kdepak jsou asi ti moji čtvrtáci? Aha, všude možně. Veliká kalamita na doskočišti. Kupa nešťastníků, zbořené hrady z písku, písek ve vlasech, ukazují na viníka. Další zkouška pro mě. Dávám si pochvalu,

vysvětleno, napraveno. Takže kde že jsou ti čtvrtáci? Svoláme se jako třída. Krátká porada s dětmi, pocity mají smíšené.

Přidávám se k hlídačům pytle blech. Jak poznat, co ještě můžou a co už ne? Podle citu. Na poradě byla řeč o tribuně a házení kamenů, to vím, že nesmějí. Jak je to ale s duchnami pro dopad při přeskočení z výšky? Funguje jako na pouti postavený skákací hrad. Můžou tu tak řídit? Věra říká, že ne. Bílá skupinka se samolepkou už neví, co se sebou. Tak co, kluci, co si zahrajeme bez míče? Roky na táborech a náš oddíl Žlutý kvítek (dneska už by se psal Žlutý Kvítek). Jednou týdně družinová schůzka, v sobotu výprava nebo víkendový třídeňák. Tolik her jsme hráli. Kluci souhlasí se Šlapákem. Mám pocit malého vítězství. Místo strkanic je chvíli hra. Moji černí s číslem taky chtějí Šlapáka, ale nejdou jim pravidla. Třetíci, co si zahrajete vy? Prosím, zbydou mi na zítra ještě funkční hlasivky? Tohle se s vrchníkováním u míčku nedá srovnat. Děti čekají a asi jedinou hrou je jim strkat se s kamarády, pořádat polopranice a další ne moc bezpečné „hraní“ bez pravidel. Naštěstí vždycky pár dětí běží, takže spolužáci průběžně fandí. Setkávám se znovu s pátáky, konflikt zažehnán, sami mi přiběhli radostně říct, že si vše ujasnili a jsou zase kamarádi. A já čekala, že ten supící se neudrží. Vyšlo to.

Ajaj zraněná pátáčka, krvácí jí loket. Kde je tady asi lékárnička? Těší mě, že mi dala pátánda důvěru, ale náplast s sebou nemám. Naštěstí má Eva. Třídní mají kolem sebe hloučky stejnobarevných žáků. Ruka zavázaná. Kde já mám ty černé s číslem? Musíme doladit štafetu, je nás jen 19. Ale ne. Kus černých s číslem je na zakázané tribuně! Domlouváme strategii. Mladší ročníky už běží. Takže polovinu vás tu nechám u startu a s druhou půlkou jdu čekat do zatáčky. Naneštěstí je tu také doskočiště. Zbořené hrady, písek ve vlasech se opakují a ještě přibyla tráva ve vlasech.

Ta štafeta je krásná. Třída si předává kolík. Moc se mi ten nápad líbí. Sledujeme, kdo přibíhá, posouvám čekající štafetaře k vnitřnímu kraji oválu podle toho, jaká barva trička se blíží. Krásně to funguje. Modrá, bílá se samolepkou, bílá bez ničeho,.... Fandíme, pobízíme, asi se radostně ukřičím: „Honem, zaber, dožeh jí!!!“ Černé bossky mají veliký náskok... Moji černí s číslem jsou poslední. Sesypou se na Janu, že je to její vina, zkazila jim to. Já s nimi nesouhlasím. Zamyšlení všech, proč za prohru Jana nemůže, co všechno ovlivnilo průběh štafety. Krátce ťukneme do problému. Aha. Sára se těšila, že bude finišovat, už se viděla jako vítěz a místo toho vítězně finišovala za družstvo, které doběhlo poslední. Proto zbývá proti Janě. Přišli jsme tomu na kloub. Zítra dotáhneme ve třídě.

Ale ne, někteří černí s číslem mají díry na tričkách. Zavírací špendlíky držely fest, jenže vlákna triček nápor nevydržela.

A pohled z druhé strany – žakovské:

Na sportovním dnu se mi povedl běh 300 m. Nejvíce jsem skočila 159 cm. Naše třída byla ve štafetě druhá mezi 2. a 3. třídami. Bylo to opravdu prima.

Skupinu holek vedla Pavlínka Forštová a skupinu kluků Filip Vorlíček. Všichni soutěžili, co nejvíce mohli. Nejvíce se mi líbila disciplína hod míčkem. *Nela Chroustová 2.B*

Sportovní den se mi líbil bezvadně. Nejvíce se mi líbila štafeta, ale byl jsem v týmu čtvrté třídy. Bylo to těžké, ale dorazil jsem jako druhý. Byla to fuška. Ještě teď mě bolí nohy. *Kryštof Kamarýt 2.B*

Bylo docela hezky. Když jsme přišli na stadion, paní učitelka nám dala na trička samolepky, abychom se poznali. Kdo chtěl, namaloval si na tvář barevné čáry. Sportovali jsme v běhu, skoku, hodu a na závěr byla vytrvalost a štafety. Tam jsme byli předposlední, ale nevdí, aspoň máme co zlepšovat. Den se nám líbil. *Žáci 5.B*

Některé maminky mě asi doma nehezky pojmenují. Jaj, jaj. Vracíme se ke škole. Vedu štrůdl dětí. Na lávce potkávám pana profesora Plešingera. Může tohle být náhoda?

Sportovní den končí. Úžasný den. Soutěžícími jsou všichni žáci. Atmosféra velkých závodů, kterou nemá možnost zažít každý. Zaměření na co nejlepší sportovní výkon vyrovnáváme radostí z pohybu. Třídní kolektiv drží pohromadě. Měla jsem slzy dojetí v očích, když dobíhal vytrvalostní běh páťák v bílém tričku a jeho spolužačky poslední metry běžely s ním a hecovaly ho. V tom dnu jsou nádherné momenty.

Tak proč jsme všichni tak vyčerpaní?

Díky za to. Bylo pro mě zajímavé vidět svou kmenovou třídu mimo lavice učebny. O moc víc je najednou všechny znám. *Zuzana Bláhová*

Nejvíce se mi líbil běh na 50 m, běh na 400 m, skok do dálky, hod míčkem a štafeta. Získal jsem 2 medaile a mamka byla potěšená. *Jakub Luštický 2.C*

Nejvíce se mi líbil běh na 300 m. Ještě se mi líbila štafeta, protože jsem závodila s kamarády. Byla jsem ráda, že nepršelo a svítilo sluníčko a měla jsem dobrou svačinu ☺. *Eliška Svobodová 2.C*

Ve čtvrtek 11.9. jsme měli celá třída sportovní den. Paní učitelka nás rozdělila do družstev. Soutěžili jsme v atletických disciplínách na atletickém stadionu. Nejvíce mi šel hod míčkem, ale nešel mi skok do dálky. Příště se budu více snažit. Celý den se mi moc líbil. Příště snad budou medaile. *Vanesa Hrušková 2.C*

Počasí se vydařilo. Nejprve jsme házeli kriketákem. Pak jsme běželi na 50 m, potom přišel skok daleký, přesunuli jsme se na běh 400 m a na konec se běžela

štafeta 20 x 200 m. Sportovní den se nám líbil. *Sára Šlégrová a Jana Černá IV.B*
Soutěžili jsme v disciplínách: běh na 50 m, hod míčkem, skok daleký, běh na 600 m a

štafeta, která se nám moc sice nepovedla, ale dali jsme ze sebe, co jsme mohli. Sportovní den se nám moc líbil. *Sepsal a vytvořil Oliver Šmahel a Jakub Nol IV.B*

Jak dopadla štafeta – po přepočtu a započítání všech bonifikací podle věku – to proto, aby se výsledky daly porovnat. Štafetový běh běžela úplně celá třída. Záleželo tedy na každém, jestli běžel opravdu podle svých možností a snažil se, jak nejlépe to šlo.

Tady je konečné pořadí:

1.místo – 2.C – jejich výsledný přepočtený čas na 200 metrů je 34,76 s

2.místo – 4.C – 36,0

3.místo – 5.C – 36,5

4.místo – 3.A – 37,11

5.místo – 3.B – 37,45

6.místo – 5.A – 38,19

7.místo – 4.A – 38,34

8.místo – 2.B – 39,0

9.místo – 2.A – 39,12

10.místo – 4.B – 39,3

11.místo – 5.B – 40,64

12.místo – 3.C – 41,0

Podrobné **výsledky atletického čtyřboje** mají u sebe třídní učitelé. Jsou to pro nás základní výkony. Takže máme do června co zlepšovat!

Tady jsou ti nejlepší

jednotlivci v ročníku (číslo za jménem vyjadřuje součet umístění v jednotlivých disciplínách)

2.ročník - chlapci

1. Slavík Vojtěch	5
2. Ditrich Michal	9
3. Luštický Jakub	20

4.ročník - chlapci

1. Machurka Adam	9
2. Žiško Adam	11
3. Pernica Vojtěch	19

2.ročník - dívky

1. Cukrová Anna	11
2. Vondráčková Barbora	20
3. Košnerová Michaela	23

4.ročník - dívky

1. Šlégrová Sára	4
2. Suchá Natálie	8
3. Levčíková Adéla	13

3.ročník - chlapci

1. Výborný David	13
2. Sejkora Jakub	17
3. Havránek Tomáš	19

5.ročník - chlapci

1. Žiško David	9
2. Zborník Daniel	10
3. Jandus David	12

3.ročník - dívky

1. Honcová Kristýna	14
2. Šnajdrová Tereza	17
3. Vallová Sandra	17

5.ročník - dívky

1. Sombergová Jana	6
2. Rothanzlová Helena	13
3. Kašíková Kateřina	24

Družstva (každou třídu reprezentovalo 6 nejúspěšnějších chlapců a dívek)

1.	2.C(ch)	156
2.	4.C(ch)	163
3.	5.C(ch)	172
4.	3.B(d)	177
5.	2.A (d)	180
6.	3.A(ch)	198 (rozhodlo lepší umístění v disciplíně)
7.	4.C(d)	198
8.	5.C(d)	223
9.	5.A(ch)	225
10.	2.B(ch)	230
11.	4.B(d)	269
12.	5.A(d)	278
13.	3.A(d)	282
14.	3.B(ch)	288
15.	3.C(d)	295
16.	3.C(ch)	307
17.	4.B(ch)	327
18.	2.B(d)	328
19.	2.C(d)	334
20.	4.A(ch)	334
21.	5.B(ch)	354
22.	4.A(d)	355
23.	2.A (ch)	385
24.	5.B(d)	452

Sportovali jsme jako o život a získali jsme spoustu medailí. Bavilo mě fandit svým kamarádům. Z disciplín mě nejvíc bavil hod kriketovým míčkem a běh na 300 metrů.

Agáta Kučerová, 2.C

Mě se nejvíc líbila štafeta a běh na 50 metrů. Získal jsem zlatou medaili. *David Provazník, 2.C*

Na atletickém stadionu se mi moc líbilo. Bavila mě padesátka, štafeta a skok do dálky. Jsem rád, že naše třída získala zlatou medaili. *Lukáš Staněk, 2.C*

Sportovní den se mi moc líbil. Nejhezčí bylo předávání medailí. *Šimon, 2.C*

Vyhlášení výsledků:

Na to jsme se všichni velmi těšili. Závodníci i učitelé.

Vyhlášení v tělocvičně byla sice nutnost, protože v pátek přšelo a na hřišti jsme ho uskutečnit nemohli. Ale pro budoucí ročníky velmi dobrý nápad ☺ *Hana Pospíšilová*

Atletický trojboj

V pátek 5.9.2014 na atletickém stadionu v Borkách závodilo 190 žáků 4. a 5. tříd z 11 škol v atletickém trojboji / běh na 50m, skok daleký, hod kriketovým míčkem / + štafeta 10 x 200 metrů. Naším malým atletům se velmi dařilo, získali 11 medailí. Zlatou Jana Sombergová, David Žiško a Sára Šlégrová v běhu na 50metrů. Stříbrnou Sára Šlégrová, Helena Rothanzlová a Adam Machurka ve skoku do dálky, Daniel Zborník v běhu na 50m a David Jandus v hodu kriketovým míčkem. Bronzovou Suchá Natálie a Žiško Adam v hodu kriketovým míčkem. Další zlatou medaili přidala štafeta 10x200m ve složení: Šlégrová Sára,

Sombergová Jana, Kašíková Kateřina, Rothanzlová Helena, Páslerová Andrea, Machurka Adam, Liška Vojtěch, Jandus David, Zborník Daniel, Žiško David.

Interaktivní program "Havířské dolování v Kutné Hoře" v pátek 26.9. 2014

Děti z přírodovědně - turistického kroužku odjeli do Kutné Hory, ve které se dolovalo stříbro a razily se pražské groše. Byla pro ně na Hrádku připravena ukázková štol, kde se na okamžik kluci a holčičky proměnili v havíře a hledače rudy. Vyzkoušeli si, co každý den dělal ve stříbrných dolech středověký havíř.

Například prolézali nízkou štolou s kahánkem, nakládali vytěžený materiál do košů a zkusili si ho vytáhnout pomocí těžního stroje hašple. Na řadu přišla i ukázka rud a minerálů, které si děti mohly osahat a hlavně i obtěžkat - někteří možná poprvé. Žáci všechny úkoly nakonec zvládli na jedničku, a tak byli po

zásluze odměněni Certifikátem havíře. Navštívili i muzeum stříbra a po jeho společné prohlídce jsme odjeli do Kolína linkovým autobusem. Všem se výlet líbil a už se těší na další výpravu. Co všechno zažili, si můžete prohlédnout na fotografiích. *Lenka Ryšánková*

Hurá do školy

Ondřej Novotný
Škola to je super, nej,
tak do školy pospíchej.
Učíme se češtinu,
odpoledne anglinu.
Také rádi cvičíme,
do školy se těšíme.
Nakonec si zazpíváme,
to se všichni dobře máme.

Den jazyků

- * První seznámení proběhlo velmi rychle, protože se většinou děti znaly
- * Beseda v tělocvičně byla velmi zajímavá
- * Ve třídě byly připraveny z větší části pouze malé děti – pomůcky a vyhledané informace
- * vytváření dresů bylo pro děti zajímavá zkušenost
- * Z hodnocení dětí vyplynulo, že byly nadšené (hlavně beseda, dresy a náramky) a den hodnotily kladně

Ve skupinkách žáci prodiskutovali první úkol dne. Každý dostal seznam otázek v anglickém jazyce. Spolupracovníci ve skupince společně

otázky přeložili a zapsali odhady odpovědí, které obdrželi. O půl hodiny později na nás už čekali v tělocvičně školy dva basketbalisté, pro dnešní

den dva rodilí mluvčí, od nichž měla každá skupinka žáků získat potřebné informace do svého dotazníku.

Tělocvična praskala ve švech. Bylo příjemné sledovat, jak všichni v tichosti skloní hlavu, aby zapsali potřebnou odpověď. Pro žáky bylo setkání ohromující. Při besedě se mohli zeptat na doplňující informace, které je zajímaly. Měli možnost promluvit před všemi do mikrofону, anglicky a navíc se mohli s černošskými hráči vyfotit. Většina žáků ocenila autogramiádu a možnost získat volnou

vstupenku na basketbalové utkání. Další práce pokračovala v učebnách. Úkolem skupinek bylo navrhnout basketbalový dres pro hráče zadaného státu. Na dresu měli sepsat v cizím jazyce věty nutné k přežití, pozdravy, vlajka a symbol státu, typický sport a tři známé sportovce. Dresy jsou vystavené v herně ve druhém pavilonu. Závěrečný úkol byl pro všechny příjemné překvapení. Jako památku

na dnešní den si měl každý odnést vlastnoručně pletený náramek z gumiček. Zruční pletaři a pletařky ochotně pomáhali či s radostí upletli a darovali těm, kteří neměli chuť nebo odvahu pletení zkusit.

Přínosem bylo, že žáci si mohli prakticky vyzkoušet komunikaci v anglickém jazyku. Následné pozitivní reakce svědčily o tom, že bylo toto pojetí úspěšné.

Cvičení v přírodě

- * Ráno po vyhlášení cvičné evakuace jsme se přemístili do areálu kolínských Borků, kde si nejprve děti pomocí lístečků hledaly svou skupinu – tato činnost dělala mnohým nečekané problémy, protože některé děti nevěděly význam daného termínu na lístečku (později samy vyjadřovaly, co jim dělalo problémy při hledání a co jim naopak pomohlo)
- * Po rozdělení do skupin jsme žákům představily jednotlivá stanoviště a určily daná pravidla
- * Skupiny se přemísťovaly samostatně na další stanoviště pod vedením jejich velitele
- * Po ukončení jednotlivých stanovišť každé družstvo napsalo na kartu hodnocení činností a spolupráce ve družstvu
- * Na závěr proběhlo společné přečtení hodnocení jednotlivých družstev a shrnutí a hodnocení celého dne

Žáci 5.tříd splnili dané úkoly až na výjimky bez problémů. Dost velká část žáků 4.tříd však absolutně nerespektuje dané pokyny a někteří se chovali naprosto nepříjemně.

Cvičení v přírodě pro 1. – 3.ročník bylo na Kmochově ostrově. Pro naši skupinu začalo štafetou. Naše družstvo získalo pěkné třetí místo. Druhým úkolem bylo házení míčkem do kruhu, byla to těžká disciplína, míč mi skákal z kruhu ven. Ani jednou jsem se netrefil. Třetí disciplína bylo poznávání na mapě. Díky tomu, že umím již číst, mohl jsem poznat, kde jsou světové strany. Čtvrtou disciplínou byl závod, kdo dřív pozná, kde jsou světové strany. Pátá disciplína bylo poznávání stromů a zvířat. Musíme se příště polepšit a určit více stromů a zvířat. Další disciplínou bylo poznat, co nepatří do evakuačního zavazadla. Tato disciplína se nám líbila a uhádli jsme všechno. Poslední disciplínou bylo nošení zraněného. Legerace byla, že já jsem největší ze třídy a nesl jsem Stázku, která je nejmenší ze třídy. Cvičení v přírodě se mi moc líbilo a chtěl bych ho

zase brzy zopakovat. *Kryštof Kříčka 2.B*

Byli jsme rozděleni do skupin. Učili jsme se orientovat v mapě, určovat podle kompasu světové strany, poznávat některé rostliny a zvířata. Bylo to moc pěkné dopoledne. *Tomáš Petrus 2.B*

Všechno začalo tak, že ve škole zazvonila siréna a všichni jsme museli jít ven. Pak jsme šli pěšky do Borků, kde jsme si každý vylosovali lísteček a podle druhu jsme si vytvořili skupinky. Když jsme byli rozděleni, začali jsme plnit různé disciplíny. Nejvíce se mi líbila první pomoc. *Marek Novotný 4.A*

Nejvíce se mi líbil hod na cíl a nejméně slalom. Na cvičení bylo 12 skupin. My jsme byli ptáci a dali jsme si jméno „Rychlí ptáci“. *Jan Kopelent 4.A*

Na začátku jsme si tahali lístečky z krabičky a pak jsme hledali svoji skupinu. Bylo tam 12 skupin, 6 z pátého ročníku a 6 ze čtvrtého. Byli tam stromy, ptáci, obilniny, rostliny, savci, hmyz a plazi. Byla to senzace, příští rok bych si to zopakovala znovu. Přidala bych ještě i nějaké disciplíny. Už teď se těším na příští rok. *Adéla Sikáčková 4.A*

Přesun do Borků proběhl v pořádku. Rozdělení dětí do skupin dle lístečků bylo pro některé děti velmi složité, protože nepostrehly systém (nedávaly pozor při zadávání), přestože jsme si ověřovaly, zda všichni všemu rozumí. Nakonec se vše dopadlo dobře.

Po rozdělení jsme ukázaly dětem, kde bude které stanoviště s daným úkolem a děti je začaly navštěvovat, plnit úkoly a zadání.

Zopakovaly si, jak se mohou orientovat v přírodě ve dne i v noci, jak si přečíst mapu, plán města, zorientovat se. Porovnávaly mapy a jejich měřítko, odhadovaly, která mapa je starší.

Ve znalostech mezi 4. a 5. ročníkem nebyly velké rozdíly a znalosti byly odpovídající.

Díky počasí se akce vydařila a děti, které pracovaly, získaly nové znalosti a dovednosti, a den si užily. Celé dopoledne jsme na závěr zakončily hodnocením, kdy se mohl každý vyjádřit.

Velkým problémem, který narušoval práci všech, byla soustavná nekázeň žáků čtvrtého ročníku.

Hodnocení dětí

5.ročník

Dnes jsme šli na cvičení v přírodě v Borkách. Rozdělili jsme se do skupin a pojmenovali jsme se. My jsme se jmenovali „ptactvo“.

Plnili jsme dané úkoly jako např. běh do kopce, první pomoc, slalom, transport raněného a další. Nejvíce se nám líbil hod na cíl kaštanem.

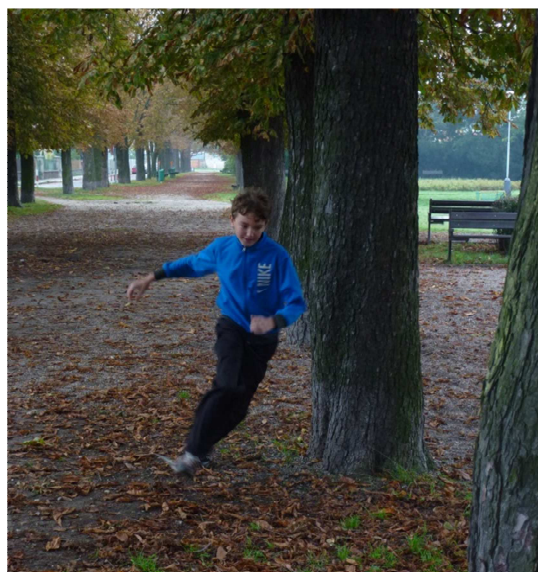
4.ročník

Mně se nelíbilo, že kluci zlobili. Adam Mareš utíkal ze skupiny, lhal, nadával, nepracoval, házel po nás kaštany.

Líbily se nám všechny disciplíny a chtěli bychom to stejně příští rok.

Letošní cvičení v přírodě pro čtvrtý a pátý ročník proběhlo v Borkách. Všichni jsme si vzali od paní učitelky Tomsové lísteček s

Líbila se nám všechna stanoviště, hlavně první pomoc, hod na koš a slalom. Byli jsme fakt dobrá skupina.

názvem. Sami jsme se podle názvů zvířat

a rostlin roztrídili do skupinek o maximálně deseti členech. Každá paní učitelka měla na starost jedno nebo dvě stanoviště.

Měli jsme například vědět, jaké telefonní číslo volat, kdyby byla autonehoda. Pak jsme vyzkoušeli obvazování poraněného místa. Sami jsme přenášeli raněného spojením rukou a vytvořením stoličky. Nesli jsme ho po cestě od stromu až k lavičce. Dostali jsme na pročtení text, který byl rozstříhaný. Museli jsme ho složit. Dočetli jsme se vše o evakuaci a zavazadle, které si máme sbalit. Pak jsme si vzali od paní učitelky kartičky, na kterých byly napsané potřebné a nepotřebné věci. My je měli roztrdit a rozhodnout, co do evakuačního zavazadla patří. Zkoušeli jsme odhadnout vzdálenost od zelené pásky k zídce. Správný odhad byl 30 kroků. Hledali jsme v mapách. Viděli jsme rozdíl mezi plánkem a mapou, rozdíl v jejich podrobnosti a také v jejich stáří. U dalšího stanoviště jsme házeli na cíl. Házeli jsme se čtyřmi kaštany na

basketbalový koš. A ještě paní učitelka měla slalomový běh. Běhali jsme mezi stromy a do karty jsme dostali zápis nejrychlejšího běžce z družstva. Na jiném stanovišti jsme plnili běh do kopce, kliky, sklapovačky a dřepy.

Když jsme splnili všechny úkoly, zapisovali jsme hodnocení skupin. Vedoucí skupiny četl náš zápis přede všemi nahlas. Byli jsme hrozně moc unavení, ale den se nám líbil.

Oliver Šmahel, Adam Koiš, Sára Šlégrová, Julie Bauerová, žáci IV.B

Vesmírné putování ve 4.B

Přírodovědné téma vesmír má v naší třídě veliký ohlas. Každý máme o vesmíru a jeho fungování určitou představu a v hodinách předmětu člověk a čas si tyto představy upřesňujeme, ujasňujeme, pozměňujeme, rozšiřujeme si znalosti.

Začali jsme pozorováním oblohy. Která vesmírná tělesa můžeme vidět ve dne a která v noci? Kam ve dne mizí hvězdy? Provedli jsme pozorování a následný pokus se svíčkami a s baterkou, která nahradila Slunce. Slunce (baterka) svítilo na náš zmenšený model Země. Ostatní hvězdy

zářily (svíčky svítily), putovaly po obloze. My jsme byli chvíli Zemí a otáčeli se kolem své osy. Půl cesty jsme hvězdy viděli jasně, po roztemnění žaluzií hvězdy svítily dál, ale my už jejich svit intenzivně nevnímali, protože vyšlo naše „třídní Slunce“. Zkoumali jsme mapu hvězdné oblohy a některá souhvězdí jsme ve třídě i promítli. Posloužila nám baterka a karton. V kartonu byly otvory přesně v místech, kde se v daném souhvězdí nacházejí jednotlivé hvězdy. Naši spolužáci na

chvíli zastupovali jednotlivá souhvězdí.

Sluneční soustavou jsme se zabývali už v loňském roce, letos jsme si přidali další informace. V matematice jsme se propočítali až k tajemkám, které ukrývali názvy planet. Zadání úkolů na pracovních listech bylo v angličtině. Hravě jsme si vše potřebné přeložili do češtiny a pustili se do práce. Porovnávali jsme poloměry a průměry planet i jejich vzdálenosti od Slunce. V Českém jazyce jsme zapsali o planetě informace, provedli jsme jazykový rozbor zapsaného textu

(určili slovní druhy, hláskovou stavbu slov,...). Sesumírovali jsme informace o dané planetě. Následným úkolem bylo se co nejrychleji seřadit ve správném pořadí podle vzdálenosti oběžných drah od Slunce tak, aby k planetám mohlo proniknout sluneční záření. Každý žák ve třídě byl na chvíli buď planeta, nebo sluneční záření. Rovnali jsme zároveň hned dvě Sluneční soustavy a šlo o rychlost. Využili jsme modely planet ušité z barevného filcu. Informace o planetách a Slunci jsme

zúžitkovali při doplnění křížovky, jejíž tajenka ukrývala název první umělé družice, která vylétla do vesmíru. Mnohé v nejbližším okolí planety Země už bylo objeveno, mnohem více ve vesmíru zatím na objevení čeká. O výtvarné výchově jsme si představili, že jsme se vydali raketoplánem na vesmírnou pouť. Najednou jsme se ocitli v blízkosti neznámé planety a okénkem raketoplánu si ji prohlíželi. Podle své fantazie jsme zachytili netradiční tvar neznámé planety, hory a prolákliny. Planetu jsme vybarvili

voskovkami. Využili jsme netradičních barevných spojení. Po vybarvení jsme celý papír zmačkali do koule a stiskli ho tak, aby vznikly ostré sklady. Papír jsme opět narovnali, uhladili rukou a přetřeli hodně řídkou vodovou barvou. Barva se vpila do mezer mezi voskovou kresbou a hlavně do ohybů zmačkaného papíru a vytvořila tak zajímavou strukturu. Obrázek navozuje dojem, že planetu vidíme okénkem raketoplánu. Momentálně se zabýváme planetou Zemí, její vnitřní stavbou. *Zuzana Bláhová*

Asistenční pes

21.9. nás na školním hřišti navštívili asistenční psi. Jsou to retrievři hladkosrstí. Jmenují se Balů a Mesi. Slouží vozíčkářům, nevidomým a neslyšícím. Jeden pes stojí 200 000 Kč! A to si postižený člověk nemůže dovolit, proto ho dostane zadarmo. Lidé, kteří psy pilně cvičí jeden rok, si potom vydělají tu částku 200 000 Kč sami. Cvičí je pro tři účely. Jsou to psi signální, vodící a asistenční. Signální psi upozorní neslyšící na mikrovlnku, zvonění mobilu, zvonění nebo ťukání na dveře a ještě je upozorní na záchvat. Vodící psi pomáhají nevidomým tak, že je vodí po ulici a podávají různé věci stejně jako psi asistenční, kteří slouží vozíčkářům. Pokud si chceme takového pejska pohladit, musíme se zeptat majitele.

Slepcům můžeme pomoci i my, třeba tak, že jim pomůžeme přejít silnici. Když se psa bojíme, neutíkáme a nemáváme rukama. Moc a moc se mi návštěva líbila.

Mesiho vlastnil brácha Tomáše Lahody, protože je postižený. Balua měla paní, která nám tam říkala, že takový pes stojí dvě stě tisíc Kč, ale když je někdo postižený, má ho zdarma a potom chodí po školkách a školách a děti přispívají. Viděli jsme, jak umí zouvat boty, čepice, rukavice ale i bundu. Ale také umí přinést sklo (voňavku i láhev), mobil, peněženku i kartáček. Věřím, že by takového psa chtěl každý. Moc se mi to líbilo a myslím, že ostatním také. *Nikola Šebestiánová 4.A*

Beseda s pracovníci Semiramis

Úvodní hodinu jsme se měli navzájem představit, vytvořit si jmenovku a prozradit o sobě předem

domluvené informace. Potrénovali jsme se v naslouchání. Ani jsme nečekali, kolik

společného každý se svými spolužáky máme. A že už jsme spolu čtvrtý

rok, mnohé nás nepřekvapilo. Lektorky nás směřovaly na třídní pravidla a jejich dodržování. Promluvili jsme o tzv. „pravidlu důvěry“. Vyzkoušeli jsme několik aktivit. Zajímavá byla aktivita s házením papírové koule. Nejprve jsme vyslovili jméno spolužáka, lektorky, nebo paní učitelky, teprve potom jsme kouli hodili, aby se mohl každý na chytání připravit. Nesměli jsme na nikoho

zapomenout a nikdo nesměl kouli dostat hodem dvakrát. V dalším kole hry jsme museli dodržet úplně stejný vzorec – hodím stejnému člověku jako v prvním kole. Ve třetím kole přidala lektorka další kouli, házeli jsme podle původního vzorce oběma koulí s malým zpožděním. Na takovéto zdánlivě jednoduché aktivitě jsme viděli paralely ze školního či běžného života. Například

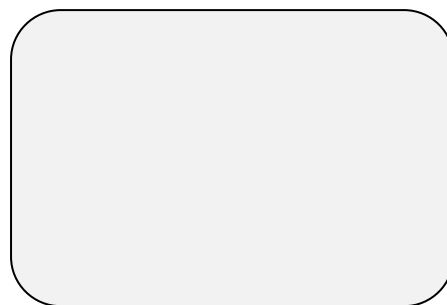
jak se změnila pozornost. Jinak jsme sledovali hru v prvním kole. Celá třída upřeně hleděla na jednoho hráče. Ve třetím kole už se naše pozornost rozptýlila. Důležité také bylo, kdo komu a jakým způsobem kouli házel. Během přestávky jsme mohli do krabičky vložit anonymní dotaz. V závěru setkání nám lektorky všechny naše dotazy zodpověděly.

Hádanka *od Kryštofa Šantrůčka ze 2.C*

Má to křídlo, nelétá to.
Má to nohy, neběhá to.
Má to pedál, nejedí to.
Černobílé kostičky,
Zahrají nám písničky.

Tady je volné místo pro tvoji práci

Vymysli hádanku, křížovku nebo básničku. Napiš něco zajímavého. Nakresli hezký obrázek.

Návštěva knihovny

Byla to velmi pěkná akce. Děti poslouchaly - až na jednotlivce. Protože to mělo být k zakončení tématu Kolín, napsaly jsme ještě sloh na toto téma a kresbou o pohádkovém městě Kolín jsme téma úplně ukončili. Dětem se povedly i slohové práce.

Pověsti o Kolíně

Kouřim se jmenuje podle toho, že se u Kouřimi postavil srub, ve kterém se usídlil Lech a na místě, kde stojí Kouřim, rozdělal veliký oheň, podle kterého měl Čech vědět o tom, kde je Lech.

Kolín založili Němci, kteří těžili stříbro u kutné Hory.

U Kolína podle pověsti bydlel drak, který měl v noci lidskou podobu. Jednou se podíval z okna a uviděl krásnou dívku, se kterou si každou noc povídal. Ona se ho ptala, proč chodí jen v noci. On jí řekl, že je zakletý za draka a že ho vysvobodí dívka, která se s ním ožení. Ale dívka se

musela zeptat svého otce. Jelikož to byl rychtář, tak draka vyhnal. Dívka na něho čekala měsíc, ale drak nepřišel. Proto skočila do vody. Ale dívka se neutopila. Proměnila se v draka. A když byla ráno mlha, tak Kolínští viděli dva draky, jak se k sobě vinou hlavou. *Ondřej Horák, 4.C*

V knihovně se mi líbilo. Pamatuji si, že v roce 1796, 23. července, vznikl v Kolíně velký požár. Husité, kteří chodili po městech a obcích, zapalovali, co mohli a hlavně nesnášeli kláštery. Na Zálabí zapálili klášter. Lidé odtamtud odvezli všechn nábytek a všechny věci. Na Zálabí je ukryto 12 zlatých soch.

V jedné pověsti jsem se dozvěděl něco o kolínském znaku. Je na něm stříbrný lev se

zlatou korunou na hlavě a ještě dva draci. Dřív měli na hradbách nebo bránách znaky. Podle toho se poznalo, v jakém městě jsi. *Vojtěch Pernica, 4.C*

Kolín měl být původně postaven na místě Starého Kolína. Ale tam se ze začátku moc nevedlo, tak ho postavili tam, kde je dnes. Název Kolín je ze slova „koliti“ - zatloukati kolíky. Proto vznikl náš Kolín.

Draky ve znaku máme proto, že podle pověsti se říká, že kdo uvidí v husté mlze dva draky, bude mít štěstí. A štěstí chtěli mít všichni, proto máme ve znaku dva draky, aby měli všichni štěstí. *Klára Pokorná, 4.C*

Redakční rada: žáci 2.B, 2.C, 3.B, 4.A, 4.B, 4.C, 5.B, 5.C a jejich třídní učitelé (Marie Veverková, Eva Konvalinková, Helena Hubáčková, Zuzana Bláhová, Lenka Šmahelová, Lenka Kombercová, Hana Pospíšilová, Naděžda Tomsová)

Výsledky sportovního dne zpracoval Radek Holovský a Eva Konvalinková, olympijskou štafetu Libuše Hovorková

Učitelské postřehy doplnily Zuzana Bláhová, Hana Pospíšilová, Naděžda Tomsová, Lenka Šmahelová, Lenka Ryšánková